

הזדרי

חבורת תר-2

58 מגזין להורים של תריג | אב תש"פ

מי שבוכה עלי,
לא שונא אותי.

הכל על בכי / חיים ולדר

חוויות גדולות גורמות
לתפנית גדולה

/ מסע החינוך של הרב חיים כץ

היו יצירתיים!
בחינוך ובכל דבר

/ ש. כוכבי חוזר לביקור

שמח וטוב לב

סיפור / מלי אברהם

הרפתקה משפחתית

"תדעו לכם שחוויות גדולות יכולות להביא לתפנית גדולה", משפט אחד ששינה את חייו של הרב חיים כץ, מחנך, פורץ דרך ומוביל את תחום סדנאות ODT (אתגרי שטח) בציבור החרדי ומנהל 'מרכז גישה - מובילים לשינוי'. חיים כץ טייל בלמעלה מחמישים מדינות, ראה אינספור נופים וחווה הרפתקאות מסמרות שיער < "אין הרבה אנשים שזוכים לעבוד בתחום שקרוב לליבם, זכיתי לחבר שתי אהבות גדולות שהיו בי, החינוך והקשר לתלמידים ואהבת הטיול והאתגר. מבחינתי, העבודה שלי היא עבודה שבלב" < אלפי בני נוער ומטיילים נוספים חבים לו את רגעי השינוי בחייהם, והוא נותר עם חיוך צנוע ומבטיח כי: "אי אפשר לצאת למסע בלי להיות מחובר בכל נים בלב לקבוצה, לבני הנוער ולמטרה. החיבור הזה ייחודי לי ואני יוצא בכל פעם למסע כאילו זה המסע הראשון שהדרכתי"

גיטי מאירוביץ

שם: הרב חיים כץ

רזומה: מחנך ומנהל מרכז גישה - מובילים לשינוי, פורץ דרך ומוביל תחום סדנאות ODT (אתגרי שטח) בציבור החרדי. יוצר, מנחה, יזם חברתי, מטפל באמצעות הרפתקה ומסע, מטפל באמצעות מודעות בטבע, מדריך הישרדות, מוביל מסעות אבות ובנים, מוביל מסעות תשובה לנוער דרום אמריקאי ומחבר החוברות 'משחקים קבוצתיים 1-2', עורך ויוצר של חוברות אקסטרים לבני נוער שהופצו בימי הקורונה.

עיר מגורים: ירושלים

גיל: 40

פרט טריוויה: "לא כל דבר הוא עסק, אנחנו צריכים ללמוד לשחרר ידע שיכול להועיל לרבים. תתנו ותבנו ותתקנו את העולם. חייבים ללמוד לתת באהבה ובכיף! בבחינת 'להנות בהם בני אדם'."

הראשונה. זו, אם תרצו, הייתה ההרפתקה הראשונה שלי, צוחק הרב כץ. "למרות זאת רוב שנותיי העברתי בארץ ישראל ולמרות שרעייתי ישראלית, אחרי התייעצות עם הרב שלנו, החלטנו להעז להיות ספונטניים ולטוס לאנגליה.

"באותן שנים, הקהילה החרדית של עיר הבירה המלכותית התמודדה עם מספר גדול והולך של בני נוער נושר. האתגר היה חדש יחסית ואנשים יקרים, מסורים וטובים החליטו לעשות הכל כדי למגר את התופעה וכדי להמציא פתרון אמיתי ויעיל לטובת כל הצדדים.

"נכנסתי כאיש חינוך למערך ארגוני בית ספרי שפעל בתחום הנוער הנושר. המארגנים היו חדורי שליחות ומשימה. הם השקיעו מיליונים בהקמת 'מועדון נוער' ייעודי. הם דאגו להביא לי ולשותפי לתפקיד את מיטב אנשי החינוך מכל קצוות תבל. מארצות הברית וקנדה, מאירופה וישראל הגיעו אנשי מקצוע וותיקים ששינו לנו את משנתם החינוכית והעניקו לנו ארגז כלים גדוש ומלא בתוכן.

"בתחילה עבדנו רק עם נוער נושר, אך עם

קשובים ומכבדים זה את זה. עובדים בשיתוף פעולה מיוחד. "יש כאן סוד שמסתתר ואני חייב לגלות אותו!" הוא ידע וכך נפתח פרק מלא אתגרים והרפתקאות בעולמו של **חיים כץ**.

האיש וההרפתקה

חיים כץ נולד בלונדון, ובגיל שש עלה לישראל וצמח במסגרות תורניות עד שמצא את מקומו כמחנך. מהר מאוד גילו המנהלים את יכולותיו הייחודיות בקשר אישי וייחודי עם התלמידים ובהבנה לנפשם. הרב כץ קיבל בכל שנה כיתות 'בעייתיות', אתגרים חינוכיים ושלל מקרי קצה שמערכת החינוך הסדירה לא הצליחה למצוא להם פתרון. ההנהלה ידעה שאם הכיתה תגיע לידי של הרב כץ, ובעיקר לליבו הרחום והנבון, הכל יתבהר ויפתר והכיתה כמו גם החניכים ימצאו את עצמם בדרך העולה בית קל.

"אחרי מספר שנים במערכת החינוך בישראל, נתקלתי במודעה קטנה בעיתון, מספר הרב כץ, "היה כתוב שם שמספר אנשים באנגליה מחפשים צעירים בעלי רקע חינוכי המעוניינים לצאת לאתגר מהמעלה

"מה הולך כאן?!" השתומם. "הגוי נותן הוראה, ובני הנוער מצייתים בזריזות. הוא נובח פקודה והם ממהרים לבצע. הרי מדובר בנערים שמסרבים לקבל מרות באופן שיטתי! מיטב אנשי החינוך ניסו לפנות אל ליבם בשיטות שונות ומשונות וחזרו בידיים ריקות. והנה גוי אחד שעומד באמצע נוף בראשית מצליח לקבל משוב חיובי מהם... היתכן?!"

הוא עמד נפעם. מחה דמעה של התרגשות כשראה את הנערים נעזרים ותומכים זה בזה,

שמיים המעוננים של אנגליה לא הצליחו להסתיר את הפלא שהתרחש סביבו. יער עבות השתרע משמאל ומרחבים ירוקים הפרוסים עד לקצה האופק מלאו את העין. במרכז עמד גוי אנגלי מגודל וסביבו התקבצו בני נוער.

הוא, שעמד מהצד, הכיר את הנערים בשמותיהם ובבעיותיהם הרבות, הוא שפגש את הקשיים שלהם וזכר את האתגרים העצומים איתם הם מתמודדים, הביט המום במתרחש.

הנרכשות חייב להיות עוגן ברור בתורה, בהלכה ובדרכי המוסר.

הרב כץ ארז את חייו ומשפחתו ועלה בחזרה לארץ ישראל ומיד פנה ללימודי התחום. בדרכו היסודית, חקר הרב כץ את משמעות ה'טיפול באמצעות מסע' ובמהרה הפך לאחד האנשים המובילים בתחום.

אילו חוויות וזכורות לך משנות הלימודים והסטאז'?

"היו אינספור חוויות", מתקשה הרב כץ לבחור. "אחת מהן עולה במוחי כעת... אחד התרגילים שהתבקשתי לעשות כלל טיפוס על חבל בנג'י בגובה אדיר. ולמעלה, כשתהום פעורה תחת רגליי והשמיים קרובים מתמיד, ידעתי שאין לי לאן לברוח ושאיני חייב לקפוץ חזרה ארצה. לא אשקר ואודה שרעדתי מפחד. האדרנלין שצף באוזניי, הרוח שרקה וטלטלה את החבל, אבל לא היתה לי דרך מילוט.

"נשמתי עמוק הישר אל תוך הפחד וקפצתי. ההרגשה הייתה מדהימה! הכיף, הניתוק,

מול עיניי, הדינמיקה בין הבחורים, ההערות הלא נעימות, היחס המזלזל נעלמו ובמקומם נכנסה רוח חדשה מלאה באנרגיות טובות.

"היה לי ברור שאני צריך לנצל את ההזדמנות הייחודית, ולכן בזמן שחיכינו לרכבת שתחזיר אותנו ללונדון, שלפתי את הגיטרה וערכתי 'זיץ' ספונטני. זו הייתה הפעם הראשונה שראיתי במוחש את החומות הכבדות נמסות, השריון שעטו הבחורים התפרק ואיזשהו קסם התחיל לפעול.

"באותו הרגע הבנתי בחוש שלזה התכוון רבי גרוס, ש'חוויה יוצרת תפנית'. התחלתי להבין שפעילות שטח שמכוונת ביד אמן יכולה להביא לשינוי. זה גם היה הרגע שהחלטתי שאלמד את התחום ואדאג להביא אותו לציבור החרדי בצורה הטובה והמותאמת ביותר."

זה המקום להבהיר כי קיימות עמותות הרחוקות מעולם התורה והמצוות שמציעות מסעות דומים בעלויות אפסיות. הצטרפות כזו עלולה לפספס את המטרה, כיוון שלמדרך ולשפה הערכית ולתובנות

בשם רבי אליעזר גרוס שידיו רב לו בעבודה עם נוער מתמודד. תינינו לפניו את הקשיים שלנו, את ההשקעה העצומה מול הפידבק האישי. רבי אליעזר שמע היטב וניכר היה שהוא מבין על מה אנחנו מדברים. לאחר רגע ארוך הוא זרק משפט: "תדעו לכם שחוויות גדולות יכולות להביא לתפנית גדולה."

"לא הבנתי על מה הוא מדבר. איזו חוויה גדולה יכולה להיות לבני הנוער, ולמה שזו תוביל לשינוי? בקשתי מרבי גרוס להסביר לי מעט על הרעיון והוא סיפר מספיק בשביל להצית בליבי אש גדולה של סקרנות."

חודשיים לאחר מכן, נסע הרב כץ עם קבוצת נערים לטיול גדול. הקבוצה הייתה מורכבת מבני נוער ציניים, פוגעניים, ממורמרים וכעוסים מאוד.

"בלשון עדינה ניתן לומר שלא היה נעים להיות במחיצתם, אבל לא הייתה לי הרבה ברירה ולכן ניסיתי להוציא את המיטב מיום הטיול", נזכר הרב כץ. "בשלב כלשהו של הטיול, הגיע גוי מגודל שהפעיל את בני הנוער. עמדתו בצד בהלם טוטאלי. הקבוצה כמו השתנתה

הזמן הרחבנו את העשייה לנוער מתמודד מתוך הבנה שאם נוכל לזהות את הקושי עוד לפני שהוא הופך להיות בעיה של ממש - הרי שהרווחנו ובגדול!

"עבדנו יום וליל, היו לנו בס"ד הצלחות מפוארות אך ידענו גם ימים של אכזבות לא נעימות וכל העת הרגשתי שמדובר בעשייה שהיא הרבה מעבר למונח 'עבודה'. היה לי ברור שזו שליחות לכל דבר ועניין!"

נשמע נפלא, עמל ויזע ודמעות ולבסוף נחת יהודית...

"לא מדויק", מודה הרב כץ. "כרמה האישית חוויתי הרבה תסכול מהקצב של התהליכים שנעשו. הנערים אמנם התקדמו, אבל על כל פסיעה שפסענו קדימה, הנערים ברחו שתיים לאחור. העבודה הייתה סיוזיפית ומתישה. היה לי ברור שאני חייב למצוא זרז שיאיץ את קצב הפעילות. חיפשתי גורם שיפתח את הלב וייתן דחיפה משמעותית לעשייה.

"בשנת תשס"ז, ישבתי עם קבוצת אברכים שהיו שותפי למשימה ושוחחנו עם יהודי יקר

• חדל"ש בריאה לפי הנחיות משרד הבריאות •

חופשה מרעננת מול כרמים ומטעים

בילות הבוטיק של כרמי אור הגנוז

וילת מרלו ל-40 איש • וילת שיראז ל-25 איש • אטרקציות מדהימות בסביבה

התקשרו עכשיו והזמינו מקום: 050-4141333

www.carmey.co.il

"כשתהום פעורה
תחת רגליי
והשמיים קרובים
מתמיד, ידעתי
שאין לי לאן לברוח
ושאני חייב לקפוץ
חזרה. רעדתי
מפחד. האדרנלין
שצף באזניי, הרוח
שרקה וטלטלה
את החבל, אבל לא
היה לי דרך מילוט.
נשמתי עמוק הישר
אל תוך הפחד
וקפצתי."

הסחרור המהיר של האוויר נצרבו במוחי
ובליבי.

"אחרי תקופה של מספר חודשים, זומנתי
לכינוס מנהלים גדול ומכובד. ידעתי שיש
בי רצון להפעיל את המנהלים וללמד אותם
את עקרונות משחקי הגיבוש החברתיים,
אבל חששתי לפנות אל המארגן שהיה
נראה קשוח ובלתי מושג. באותו רגע של
התלבטות - האם להעז או שמדובר בצעד
טיפשי, נזכרתי ברגע ההוא במרומי הבנג'י.
"חיים, אתה יכול לפחד ואתה יכול לקפוץ
ולהעז ולנסות!" לחשתי לעצמי. "אם לא
תקפוץ לא תדע אם זה יצליח ותפספס
את כל הכיף!" התחושות כמו חזרו אלי
והחלטתי לנסות. מיותר לציין שמנהל הכנס
התלהב מהרעיון והסדנה שהעברתי נחלה
הצלחה כבירה."

סיפור מרגש, אבל האם לא היית מסוגל
להיזכר באיזה ספר אימון או ציטוט מעורר
השראה? האם צריך להיזכר דווקא בפעילות
אקסטרים?

"למידה מתוך ספר לעולם לא תדמה
ללמידה מתוך חוויה. כשחווים דבר מה,
זוכרים אותו והמסרים מוטמעים בתוכנו",
בטוח הרב כץ. "שיעור מוסר, טוב ככל
שיהיה, לא ידמה לשיעור מוסר שהחיים
מלמדים אותנו. ניסיון שכתוב בספר לא
מזכיר אפילו ניסיון שאדם חווה בעצמו."

"כשאני יוצא עם קבוצת בני נוער למסע
שכל כולו חוויה ואתגר, אני בטוח שהלמידה
שתבצע תכנס להם לוורידים. הם לא יוכלו
לשכוח את ההרגשה של כיבוש פסגת הר,
את המעבר מעל קושי ועוד."

עבודה שנלב

אין ספק כי הרב כץ נדבק בחיידק הטיולים
והמסעות. הוא טייל במקלו ותרמילו
בלמעלה מחמישים מדינות, ראה אינספור
נופים וחווה הרפתקאות מסמרות שיער.

"אין הרבה אנשים שזוכים לעבוד בתחום

נתתי להם להתמודד עם מכשול חדש בחיים. והם עשו זאת בדרכם - היו מספר בחורים שהתנתקו מהקבוצה והתחילו להיכנס לסבך לבד, בסולו. היו כאלה שבנו לעצמם קבוצה קטנה איתה ניסו להתמודד. ראיתי בחורים שפועלים בכח ובחורים שפועלים במח. היה מדהים לגלות את ההבדלים בין התגובות השונות.

"לאחר שעה ארוכה נפגשנו בקרחת יער. הבחורים היו עייפים ומותשים והתיישבו במעגל, אבל אני לא נתתי להם את האפשרות להתחמק מתובנות. בקשתי מכל משתתף לספר איך היה לו, איך הרגיש ומה עשה. ביחד הבנו שכל אחד פעל לפי דפוסי ההתנהגות הקבועים והרגילים.

"ניתחנו את ההתנהגויות וההרגלים והסקנו מסקנות חשובות. הבחורים קלטו שאולי יש מקום לחלופה טובה יותר, אולי הם לא תמיד צודקים, אולי יש מקום להודות בטעות. אלו תובנות חשובות בשביל תחילתו של תהליך גיבוש.

"הרפתקה גורמת לאנשים לצאת מאזור הנוחות שלהם. היא מנקה מהאישיות את כל רעשי הרקע שנוספו עם השנים. בשטח הפתוח, הכל פתוח וחשוף. הפחדים מתעוררים, הזיכרונות מציקים והיכולות מתגלות. זהו תהליך מופלא ומרגש!"

אז איך זה קורה בפועל?

"לפני המסע קודמים מפגשי הכנה. המפגש הראשוני בונה את הקבוצה, במפגשים הבאים אני לומד את הדינמיקה של כל משתתף ובשלב האחרון אני מתאים לכל אחד את התפקיד שמתאים לו במסע. הכלל הוא שלעולם לא יוצאים לקבוצה מבלי שיש חיבור וקשר בין החברים.

"טיפול באמצעות מסע' נעשה בהתאמה למטופל או לקבוצה. בתוקף תפקידי אני אמון על ייצור האזיון בין החזקים לחלשים בקבוצה. ודבר חשוב נוסף שאני עושה לפני היציאה היא מתן יעד אישי שהבחור חולם ושואף אליו. היעדים משתנים ממשתתף למשתתף,

מהי המשמעות של הרפתקה לאישיות האדם?

"את התשובה אסביר דרך תיאור פעילות ראשונה שבצעתי עם קבוצה חדשה", מבקש הרב כץ. "נסענו יחד ועצרנו בקצה יער סבך צפוף. נעמדנו מול הגדר הצפופה שצמחה פרא והוריתי לקבוצה שהמשימה היא לעבור לצד השני ויהי מה.

"השארתי לבני הנוער שתייה, כפפות ומספר קאטרים ועזבתי את המקום. לא השארתי הנחיות, לא הסברים ולא טיפים לחצייה נבונה.

הבינו מה אני עושה. הם לא קלטו את הייתרון האדיר בלקיחת בני נוער למסע כזה. אבל לאט לאט המציאות הוכיחה את הרעיון שעומד מאחורי הטיפול דרך מסע. הצוותים החינוכיים נשארו עם פה פעור מול ההישגים שנרכשו בימים ספורים של מסע. הם הפנימו שאני לא 'סתם מנחה' אלא מטפל שמעניק ארגון כלים חברתי משנה חיים. הם קלטו ששום משחק שאני עורך לא נבחר סתם כך, אלא שלכל דבר יש סיבה שתורם למבנה החברתי ולמטרות הסופיות שייטיבו עם הקבוצה"

שקרוב לליבם", מתרגש הרב כץ. "זכיתי לחבר שתי אהבות גדולות שהיו בי - החינוך והקשר לתלמידים ואהבת הטיול והאתגר. מבחינתי, העבודה שלי היא עבודה שבלב. אי אפשר לצאת למסע בלי להיות מחובר בכל נים בלב לקבוצה, לבני הנוער ולמטרה. החיבור הזה ייחודי לי ואני יוצא בכל פעם למסע כאילו זה המסע הראשון שהדרכתי."

אנשים הבינו את המשמעות של הפעילות הזו?

"האמת היא שבהתחלה אנשי חינוך ממש לא

אנחנו ממשיכים להיפגש ואנחנו מתבוננים בתמונות ובסרטים שצולמו וביחד אנחנו משחזרים רגעים וחוויות והכל צף בשנית. כמובן שכשאנשי הצוות העובדים עם הבחורים שותפים למסע, הכל יעיל יותר, כי הם הופכים להיות חלק מהמסע, ומבינים את השפה ואת הקודים הפנימיים."

וילכו שניהם יחדיו

האם המסעות האלו פונים רק לנוער מתמודד?

"ממש לא!" מבהיר הרב כץ. "אני חושב שלכל אדם יש יצר הרפתקני שבמהלך השנים נכבה, כי תפיסת החוויות משתנה וכי העולם טוען בטעות שהרפתקאות מתאימות לצעירים."

"במקביל לבני נוער, התחלתי לעבוד עם אוכלוסיות שונות בצורה דומה וגיליתי

וגבולות. כל משתתף חותם על חוזה קבוצתי והוא מודע להגבלות השונות. את החוזה הקבוצה בונה ביחד והיא מתחייבת לו."

אפשר לתכנן מסע כזה?

"אפשר ואי אפשר", צוחק הרב כץ. "אפשר לתכנן מה שאפשר אבל אי אפשר לתכנן מסע עד הסוף. פתאום יורד גשם בלתי צפוי או שהגשר שאותו תכננת לחצות נשבר, האוכל נגמר מהר מידי או שהאדמה בוצית ומאתגרת. דווקא חוסר התכנון מותיר את הקבוצה פגיעה וממילא חשופה ומוכנה לשינויים."

ומה קורה ביום שאחרי המסע?

"אחרי המסע יש תקופה של הטמעה. אני לא נעלם מהחיים שלהם אחרי המסע, כי אז כל המסקנות והתובנות יישכחו וישקעו. לכן

אבל חשוב לי שירגישו מנצחים בסוף התהליך. "ברגע שיצאנו לדרך, אני מתעל כל אתגר או קושי לתובנות. כשקבוצה שמגדירה את עצמה כ'לא יוצלחית' מצליחה לכבוש פסגת הר, המסר נחרט להם בעצמות, הם מבינים שאין דבר שהוא בלתי אפשרי. מדובר בתהליך חיצוני ופנימי נוקב."

"אני זוכר מסע שערכתי בקווקז, הייתה זו שעת לילה מאוחרת והתעכבנו במקום מלא בוץ, היה קר ולא הצלחנו להדליק אש. הקבוצה הייתה רעבה ועצבנית וכולם צעקו עלי. שמחתי לראות אותם מאוחדים סביב הכעס.... לבסוף הם הפנימו שאני לא יכול לעזור, והם פרשו לישון. בבוקר זרחה השמש והיה נעים. המשכנו במסע כי אין ברירה אלא להמשיך ומצב הרוח הפך לטוב. הלימוד היה עצום - החיים מזמנים לנו רגעים שבהם אנחנו מרגישים מותשים וכועסים ועייפים ומיואשים, אבל כל מה שצריך לעשות הוא להמתין שהיום יחלוף והשמש תזרח ומחר חדש יפציע."

"המסע הופך להיות אבן דרך בחיים. נערים מצליחים להיגמל מהרגלים לא טובים בצורה שלא תיאמן. מסע של טוהר וניקיון. הם מוכיחים לעצמם שהם מסוגלים לעשות שינוי."

לבני הנוער?

"אחד הדברים המרכזיים ב'טיפול באמצעות מסע' הוא תעצומות הנפש שנרכשות במהלך התהליך. במהלך המסע הלב נפתח וההגנות מוסרות ודברים שלא יכולת לומר קודם לכן ננער, אתה יכול לומר בקלות. אל המסע יוצאים עם מינימום של פריטי עזר וכמובן בלי שום קשר לעולם החיצון. אין ספק כי הניתוק הוא ברכה וכשהננייד שותק הנשמה מדברת..."

"בכל מסע הנערים כותבים לעצמם מכתב שיפתחו בחלוף חצי שנה. הם מוצאים את עצמם יושבים במעגלי שיח ובסיטואציות מדהימות שבהם הם מגלים סודות, מזהים צדדים חיוביים באישיות ובנשמה שלהם. אבל יחד עם זאת חשוב לזכור שיש גם כללים

**במהלך המסע
הלב נפתח
וההגנות מוסרות.
אל המסע יוצאים
עם מינימום
של פריטי עזר
וכמובן בלי שום
קשר לעולם
החיצון. אין ספק
כי הניתוק הוא
ברכה וכשהננייד
שותק - הנשמה
מדברת.**

עשרת הדיברות של הרב חיים כץ בחינוך:

1. ללמוד מכישלון.
2. להתלהב מדברים קטנים.
3. להסתכל מתוך העיניים של הילד.
4. להקשיב ללא הערות.
5. לשמור את ה"לא" שלנו.
6. לבא עם אנרגיות לשולחן שבת.
7. לרקוד עם הילדים.
8. לקבל את הילדים איכשהם.
9. שידעו שאנו סומכים עליהם.
10. להשקיע מקסימום בחוויה משותפת.

נשכח. אני מרגיש בשל לאתגר את המושג 'מסע' ולהמיר אותו למיני מסע באולם ממוזג... אני מאמין בכל ליבי בטיפול ובמסע. אני בטוח שכל אדם, צעיר או מבוגר, ראוי וצריך העצמה וכח. אני בטוח שבארגז הכלים שיש בידי היום אפשר לעשות דברים נפלאים!"

ומה החזון?

"אני מגדיר את עצמי כיזם חברתי סדרתי", מעיד הרב כץ, "בכל הבחירות שעשייתי בחיי אני דואג לשים את עצמי איפה שצריך אותי, מתוך הבנה ורצון לתת לעולם את הכוחות שלי. השאלה שמנחה אותי היא, איך אני יכול לעזור, להועיל ולפתור קשיים.

"אני חולם לבנות קבוצות בעלות מכנה משותף דומה ולהעביר אותם ביחד מסע העצמה בלתי

שהקסם מתרחש בכל פעם מחדש. היום אני עושה מסעות 'אבות ובנים' ביחד. זהו מסע גיבוש שמחבר בין האבא והבן, מדובר בתהליך משנה חיים לגמרי!

"התמיכה, העזרה ההדדית והאהבה שמתגלה במסע, בונה קשר חדש ומיוחד שנבנה במהירות מעוררת השתאות. המסע הזה מיועד לאבות ובנים רגילים בלי בעיות מיוחדות. שיתוף הפעולה והשמחה המשותפת, משאירה לאב ולבן טעם של עוד".

